

een eller flere Commissioner, og de 2 andre Medlemmer vælges af vedkommende Amtsråd og Sogneraad. Udvalget er nemlig i det Hele af den Anskuelse, at de ved Resolution af 23de December 1861 anordnede Commissioners Forretninger ifølge deres Besskaffenhed ikke egne sig til at lægges til Grund ved Afgjørelsen af de heromhandlede Spørgsmaal. Efter Mindretallets Formening bør der dog aabnes Adgang til at bringe Sagen ind for Ministeriet, og forsaavidt ogsaa en Mulighed for dette til at paasee, at der af Commissionerne følges en rigtig og, forsaavidt ikke de stedlige Forhold naturligt fore til en forskjellig Afgjørelse, nogenlunde eensartet Fremgangsmaade, hvor Formanden i Commissionen maatte ansee den af samme tagne Bestemmelse for aabenbart urigtig; Formanden bør formeentlig i saadanne Tilfælde kunne foreløbig standse Bestemmelsens Sværkættelse og indstille Sagen til Ministerens Afgjørelse. Mindretallet har fremdeles været enigt med Fleertallet deri, at Ministeriets Samtykke, og eventuelt Rigsdagens Bevilling, maa udkræves, hvor Commissionen maatte indstille, at den gamle Præstegaard heelt skal bortfælges og en ny istedetfor indkjøbes eller indrettes; i enkelte Tilfælde turde dette maaskee vise sig at være den hensigtsmæssigste Ordning, og der er derfor formeentlig Anledning til at aabne Veien derfor, men dog kun under den antydede Control.

Et enkelt Medlem, der principielt foretrækker Bevarelsen af Præstegaardene omtrent i deres nuværende Størrelse, foreslaaer dog, at de, istedetfor efter Lovforslaget at reduceres til en Middelbondegaard, reduceres til en Middelpræstegaard, som det oprindeligt er bleven indstillet af Kirkecommissionen. Til Opnaaelse af en mere passende Størrelse foreslaaer dette Medlem dog Udeladelsen af de 30 største i Beregningen, hvis Størrelse er saa betydelig, at de ikke synes her at burde medtages. Dette Medlem ønsker nemlig helst Præstegaardene i en passende Størrelse bevarede som en Eiendomsgegenstand, der snarest for disse Diemed vil bevare sin nuværende Værdi, og dernæst som en Eiendomsgegenstand, der ved at henvises til Underhold for Folketjens Præster mindst paa nogen Maade kan siges at træde det hele

Grundprincip i Grundloven for nær, at Ingen bør paalægges at yde noget føleligt Bidrag til nogen anden Gudsdyrkelse end den, som er hans egen, naar han kan godtgjøre, at han er Medlem af et anerkjendt Troessamfund.

Naar det vedtages, at alle Præsteembeder — med den ovenfor antydede Lempelse — skulle have et væsentlig lige stort Jordtilliggende, synes det naturligt og simplest ganske at holde dette, ligesaa vel som Boltgen og Haven, udenfor Beregningen af Embedernes Indtægter, hvorved det tillige undgaaes at komme ind paa den altid noget vanskelige Undersøgelse om, hvorvidt den i Lovforslagets § 1 beregnede aarlige Indtægt pr. Tønde Hartkorn, 120 Rd. paa Derne og 100 Rd. i Sylland, virkelig maatte være stemmende med Forholdene i de forskjellige Egne af Landet. Man stiller derfor Forslag om Ændringer i Lovforslagets § 1 i den Retning.

En naturlig Følge af, at indtil 2 Tønder Hartkorns Jordtilliggende ikke skulle medregnes ved Ansættelsen af Præsteembedernes Indtægter, maa det imidlertid blive, at de i Lovforslaget opstillede Begrænsninger for de største og de mindste Embeder af henholdsvis 480 og 220 Tønder Byg maae forholdsmæssig nedsættes. Uden dette vilde Embederne blive indtil 200 a 240 Rd. større end af Regjeringen paatænkt, og, hvad der er af en større Betydning, det er, at uden en saadan Nedsættelse vilde det i Lovforslaget paaregnede Overskud til Afholdelsen af de i Paragrapherne 5 og 6 omhandlede Udgifter blive formindstet saa betydeligt, at der ikke kunde antages at være tilstrækkelige Midler til Dækning af disse Udgifter. En til den beregnede aarlige Indtægt af indtil 2 Tønder Hartkorn nøiagtigt svarende Nedsættelse af de nævnte Begrænsninger, henholdsvis 480 og 220 Tønder Byg, vilde det (idet en Tønde Byg er beregnet til 4 Rd. 52 Sk.) være, naar disse Størrelser nedsættes til henholdsvis 427 og 167 Tønder Byg paa Derne og 436 og 176 Tønder Byg i Sylland, — under den, iøvrigt naturligvis ikke uden Undtagelse stedfindende, Forudsætning, at hvert Præstekald maatte faae et Jordtilliggende af fulde 2 Tdr. Hartkorn. Man maa imidlertid